

89. Fel álmodból

Lars Johan Gustav Stråhle (1894–1965)

Fel_ ál - mod - ból, én_ lel - kem, éb - redj fel
már, És Is - ten - nek Bá - rá - nyát
áld - jad im - már! Lásd, Ó ne - ked
meg - vál - tó ir - gal - mat hoz, És
u - tat nyit meny - nye - i szent U - rad - hoz.

2. Mért tépelődsz folyton a rabságodon, S mért csügg szemed egyre csak bűnön, bajon? Hisz' Megváltód arcát is szemlélheted, Ó vérével elmosta sok bűnödöt.
3. Ó, bízva bízz végre már Jézusodban! Úgy jöjj, mint a koldus, a rongyaidban, És hullj oda keblére, nézd, hogy szeret! Add már neki teljesen életedet!
4. Ó, mily csodás irgalom és béke vár hű Jézusa keblén a hívőre már! Hisz' kap tőle hófehér, tiszta ruhát, És nem fogy el áldása, Ó hű barát.
5. Add Jézusom irgalmad, Ó, add nekem, És légy az én áldott, hű, szent jegyesem! A hit kötelével ó, ejts rabodul, És így jegyezz engem el, menyasszonyul!

6. Én bízom, hogy láthatlak majd az égben, És áldhatom szent neved ékességben. Az angyalok ünneplő, szent népével Ott ujjongok hálatelt énekléssel.

7. Itt munka és harc van, az ég beborult, Ám fönn örök életem fénye kigyúlt. Ott láthatom én is Te fényes orcád, És zenghetek majd örök halleluját.

Matti Paavola (1786–1859)